Tuy□t b□t đ□u r□i thì Ch□ H□ng cũng v□a b□□c đ□n c□a hàng bán hoa c□a mình. Ch□ l□y chìa khóa m□ c□a, b□□c vào ti□m, m□ đèn lên, s□p đ□t m□i vi□c đ□ chu□n b□ cho m□t ngày b□n r□n. Ch□ c□m th□y m□t m□i vô cùng. T□i nay là l□ Giáng Sinh và ch□ bi□t s□ có nhi□u ng□□i đ□n đ□t hàng, mua hoa. Ch□ H□ng không hi□u t□i sao ng□□i ta c□ đ□i đ□n gi□ chót m□i đi mua s□m, cũng không hi□u t□i sao ch□ đã quá m□t m□i mà cũng m□ c□a hàng hôm nay. Ch□ không c□n ki□m thêm ti□n vì su□t năm buôn bán cũng khá r□i. Nh□ng hình nh□ ra bán hàng, và đ□ng chăm sóc nh□ng cành hoa giúp ch□ th□y êm □ trong lòng và cũng l□p đ□y nh□ng ngày vô nghĩa trong cu□c s□ng. Ch□ H□ng đang suy nghĩ nh□ th□ thì chi□c radio nh□ trên bàn phát ra câu hát: "Giáng Sinh này con s□ v□…" (I'll be home for Christmas). M□y ch□ "tr□ v□," làm ch□ H□ng nghĩ đ□n căn nhà đang □. Nhà ch□ trang hoàng r□t đ□p, có th□ nói đó là căn nhà đ□p nh□t trong xóm, nh□ng nhà đ□p đ□ làm gì khi v□ ch□ng ch□ không có con. Đ□i s□ng ch□ khá tho□i mái: hai v□ ch□ng có ti□n trong nhà băng, có b□n bè nhi□u nên không cô đ□n. Vì b□n r□n v□i công vi□c, v□ ch□ng ch□ cũng ch□ng có thì gi□ đ□ nghĩ xem mình có h□nh phúc hay không. M□i tháng anh ch□ ph□i tr□ n□ nhà, n□ xe, và n□ c□a chi□c tàu m□i mua. Ch□ H□ng th□ dài, dù nghĩ đ□n nét m□t ch□ng sung s□□ng khi đ□□c chi□c áo vét đ□t ti□n ch□ đã mua làm quà Giáng Sinh cho anh năm nay, ch□ cũng ch□ng th□y vui chút nào. Còn quà anh mua cho ch□ thì có l□ là m□t cái gì đó th□t đ□p, th□t đ□t ti□n, nh□ng ch□ cũng ch□ng bu□n nghĩ đ□n. Ch□ cũng ch□ng nh□ năm ngoái ch□ng t□ng mình cái gì và cũng ch□ng nh□ l□n chót hai v□ ch□ng th□t s□ tâm tình, trò chuy□n v□i nhau là lúc nào, nói nh□ th□ có nghĩa là lâu l□m r□i v□ ch□ng ch□ ch□ng có thì gi□ trò chuy□n v□i nhau. Nh□ nh□ng đêm Giáng Sinh tr□□c, t□i nay v□ ch□ng ch□ cũng s□ đi ch□i, đi d□ ti□c □ m□t n□i sang tr□ng… Đ□i s□ng đ□y đ□ v□t ch□t nh□ng th□t là nhàm chán.

Ch□ H□ng đang suy nghĩ miên man nh□ng đi□u đó thì cái chuông nh□ trên c□a báo hi□u có khách vào. Đang chán n□n, ch□ không bu□n quay ra xem ng□□i khách đó là ai. Ng□□i khách lên ti□ng chào, gi□ng khàn khàn, có v□ đã l□n tu□i: "Chào cô!" Ch□ H□ng quay l□i thì th□y đó là m□t ông c□ tóc b□c tr□ng, v□ m□t hi□n lành. Ông ôm chi□c mũ vào ng□c nh□ cúi chào ch□ và nói: "Cô □i, tôi mu□n mua m□t ít hoa cho v□ tôi." Ch□ H□ng nhìn v□ m□t t□□i sáng c□a ông c□ khi nói hai ti□ng "v□ tôi" và th□m nghĩ: khi nh□c đ□n mình anh □y có bao gi□ trân quý nh□ th□ không nh□. Ch□ đáp l□i ông c□: "Vâng, đ□ cháu tìm cho c□ m□t ít hoa đ□c bi□t." Cũng v□i gi□ng khàn khàn, ông c□ nói: "C□m □n cô,… nh□ng không ph□i hoa nào cũng đ□□c, tôi c□n bông h□ng Giáng Sinh thôi!" Ch□ H□ng đáp: "Trong ti□m cháu có nhi□u bông h□ng l□m, th□a c□. Bông màu đ□, màu h□ng, màu vàng, đ□ màu h□t!" Ng□t l□i ch□, ông c□ nói: "C□m □n Cô, nh□ng tôi không c□n hoa h□ng nhi□u màu, tôi ch□ mu□n hoa h□ng Giáng Sinh, là lo□i h□ng tr□ng nh□ tuy□t đó, và xin cô bó chung v□i m□t ít c□ng đuôi ch□n r□i c□t thêm cái n□ đ□ vào." Th□y ông c□ có v□ 'đòi h□i' h□i nhi□u, ch□ H□ng nói: "C□ □i, t□i nay là Giáng Sinh r□i, cháu s□ không tìm ra hoa h□ng tr□ng nh□ c□ mu□n đâu." C□ già không đ□ ý l□i ch□ H□ng, ti□p t□c nói: "V□ tôi yêu bông h□ng màu tr□ng l□m. Bông h□ng tr□ng nh□c bà nh□ đ□n Chúa Hài Đ□ng trong l□ Giáng Sinh, nh□c đ□n đ□c thánh khi□t c□a Chúa. Đã lâu l□m r□i nhà tôi không đ□□c nhìn th□y bông h□ng tr□ng. Và bây gi□…" Ch□ H□ng nhìn ông c□, th□y ông cúi đ□u xu□ng r□i ng□ng m□t lên nh□ v□a th□y m□t đi□u gì t□□i đ□p. Ông c□ nói ti□p: "Bây gi□ nhà tôi đang b□nh n□ng. Chúng tôi ph□c v□ trong m□t b□nh xá □ châu Phi su□t h□n ba m□□i năm nh□ng r□i nhà tôi b□ b□nh Alzheimer's nên ph□i tr□ v□ n□□c. Bây gi□ chúng tôi s□ng trong vi□n d□□ng lão." Nghe v□y ch□

H□ng nói: "□ v□y sao, t□i nghi□p quá!" Ng□□i đàn ông nói ti□p, không m□t chút cay đ□ng hay bu□n phi□n: "Chúng tôi s□ng v□i nhau trong m□t cái phòng nh□ g□n bên ch□ m□y cô y tá làm vi□c. M□i ngày chúng tôi ăn c□m chung v□i nhau và nh□c l□i nh□ng k□ ni□m đ□p c□a hai v□ ch□ng. Thiên Chúa h□u đãi chúng tôi nhi□u l□m." Ch□ H□ng không hi□u t□i sao ông c□ này có th□ nói nh□ng l□i t□t đ□p tr□□c m□t hoàn c□nh đau bu□n nh□ th□, nh□ng ch□ ph□i nh□n là ông c□ nói v□i lòng r□t thành th□t.

Hoa h□ng tr□ng cho đêm Giáng Sinh? Ch□ có th□ tìm cho ông c□ □ m□t ti□m khác nh□ng ph□i v□t v□ l□m. Ông c□ nói thêm: "Chúng tôi s□ m□ng Giáng Sinh v□i nhau trong căn phòng nh□, ch□ có hai v□ ch□ng chúng tôi thôi – Hoa h□ng màu tr□ng cho v□ tôi là món quà thích h□p nh□t." Ch□ H□ng li□n nói: "Có th□ cháu s□ g□i m□t ti□m hoa □ xa và b□o h□ g□i đ□n đây." Nói xong ch□ th□y mình h□a "h□i b□o," vì ch□ có phép l□ m□i tìm đ□□c hoa h□ng tr□ng t□i nay và còn chi phí n□a, dĩ nhiên là không r□. Ch□ h□i ông c□: "C□ đ□nh mua kho□ng bao nhiêu ti□n?' Ng□□i đàn ông đ□t chi□c mũ lên qu□y tính ti□n, l□y trong túi ra m□t cái ví đã b□c màu, r□i rút ra b□n t□ gi□y b□c năm đô-la, nói v□i gi□ng hy v□ng: "Tôi mong là ch□ t□n ch□ng này thôi." Nhìn m□y t□ gi□y b□c, ch□ H□ng nói: "Cháu có th□ làm cho c□ m□t bó h□ng đ□, c□m trong m□t chi□c l□ đ□p, đ□□c không?" Và ch□ th□m nghĩ: M□t bó h□ng tr□ng ít nh□t cũng ph□i ba m□□i lăm đ□ng, ti□n g□i cũng ph□i hai m□□i đ□ng n□a, nh□t là n□u mu□n k□p cho l□ t□i nay, mà ch□a ch□c đã tìm đ□□c hoa h□ng tr□ng. Nghe ch□ H□ng nói có th□ làm cho ông m□t bình hoa h□ng đ□, ông c□ có v□ th□t v□ng, nói: "Tôi c□ mong là s□ tìm đ□□c m□t ít h□ng tr□ng đ□c bi□t cho v□ tôi." Th□y v□ th□t v□ng trên nét m□t c□, ch□ H□ng nói: "Thôi đ□□c, c□ đ□ cháu lo, cháu s□ c□ g□ng tìm hoa h□ng tr□ng cho c□." Ch□ H□ng cũng ng□c nhiên không bi□t sao ch□ dám h□a nh□ v□y. Quá m□ng, ông c□ vói tay qua qu□y hàng, n□m l□y tay ch□ H□ng, nói: "C□m □n cô, xin Chúa ban ph□□c cho cô! Cô có th□ cho ng□□i mang đ□n kho□ng b□n, năm gi□ chi□u đ□□c không? Nhà tôi s□ ng□c nhiên l□m. Th□t tôi không bi□t nói sao đ□ c□m □n cô cho h□t." Ng□□i đàn ông vui m□ng c□m chi□c mũ, đ□i lên đ□u v□a đi ra phía c□a v□a nói v□i l□i, gi□ng th□t vui v□: "Cô nh□ nhé, tên là Arnold Herriman, phòng s□ b□y, chúc m□ng Giáng Sinh cô, xin Chúa ban ph□□c cho cô!" Ch□ H□ng th□m nghĩ: M□t ng□□i già y□u, có v□ đang đau n□ng, s□ng trong nghèo nàn, đi□u gì đã giúp ông c□ vui nh□ v□y? Sau khi bán hàng cho m□t vài ng□□i khách khác, ch□ H□ng g□i đ□n ti□m bán hoa s□ □ m□t thành ph□ khác. H□ b□ng lòng đ□ cho ch□ m□t ch□c hoa h□ng tr□ng v□i giá b□n m□□i hai đô-la, 50 xu, nh□ng ph□i đ□n 4 gi□ chi□u h□ m□i đem đ□n cho ch□ đ□□c. Ch□ H□ng m□ng, c□m □n ng□□i b□n hàng, nh□ng h□i lo vì bi□t r□ng ch□c chính ch□ ph□i đi giao hoa cho ông c□ ch□ không th□ nh□ ai khác, nh□ng ch□c cũng không sao, ch□ng ch□ vì b□n g□p m□y ng□□i khách hàng ch□c cũng s□ v□ tr□. Hoa h□ng tr□ng ch□ H□ng đ□t mua đ□□c ng□□i ta đ□a đ□n đúng b□n gi□ kém m□□i. Ch□ v□i vàng c□m hoa vào m□t bình l□n b□ng b□c, thêm vào ít lá xanh và nh□ng cành hoa nh□ li ti màu tr□ng r□i th□t m□t dây n□ đ□ và v□i vàng lên đ□□ng đ□ đem hoa đ□n cho ông c□ đ□t mua sáng nay.

Khi đ□n đúng khu v□c mà ông c□ đã ch□, ch□ H□ng th□y n□i ông bà c□ □ ch□ng x□ng tí nào v□i cái tên xinh đ□p ng□□i ta đ□t cho nó, và ch□ th□m nghĩ: "Hai con ng□□i đã hy sinh c□ cu□c đ□i đ□ chăm sóc nh□ng ng□□i b□nh ho□n □ Phi châu xa xôi đáng đ□□c □u đãi h□n th□ này, trong tu□i x□ chi□u c□a cu□c đ□i mình." Ch□ đi thêm vào và tìm đ□□c căn phòng s□ b□y. Th□y ch□

đ□n, ông c□ vui m□ng ra đón, v□n trong b□ qu□n áo cũ, v□i chi□c cá v□t đ□ nh□ sáng nay. B□□c vào phòng, ch□ th□y bàn gh□ gi□□ng t□ th□t là đ□n s□, trên t□□ng treo đ□y nh□ng hình □nh cũ và b□ng c□p, ch□ng ch□. Đ□c bi□t trên bàn có m□t t□m b□ng nh□ v□i hàng ch□: “Chúa Hài Đ□ng và t□m lòng trong tr□ng c□a Ngài,” đúng nh□ câu ông c□ nói v□i ch□ sáng nay. Bà v□ ông g□y □m, đ□p m□n và ng□i trên chi□c gh□ bành. Da m□t bà c□ trong sáng, đôi gò má đ□ h□ng nh□ng đôi m□t xanh thì ng□ ngác. Ai đó đã bu□c lên mái tóc b□c tr□ng c□a bà c□ m□t cái n□ màu đ□. Đôi m□t bà c□ m□ to khi nhìn th□y bó hoa, nh□ng ch□ trong kho□nh kh□c b□ng ng□p tràn n□□c m□t. Ông c□ đ□n, ôm đôi vai g□y y□u c□a v□, và nói: “Mình □i, bông h□ng Giáng Sinh, đ□c bi□t cho mình đó!” Bà c□ đ□a tay ra nh□n bó hoa, nói: “□ đ□p quá, đ□p quá!” Nét m□t sáng h□n lên, bà c□ sung s□□ng áp gò má nhăn nheo vào m□y cánh h□ng. B□ng bà quay nhìn ch□ H□ng và h□i: “Chào cô, tôi có quen cô không nh□?” Ông c□ li□n nói: “Đây là ng□□i bán □ ti□m hoa, cô làm bó hoa này cho mình đó!” Bà c□ h□i ch□: “Cô □ nán l□i v□i chúng tôi m□t chút đ□□c không? Chúng tôi chăm sóc h□t các b□nh nhân trong ngày hôm nay, r□i chúng tôi s□ m□i cô v□ nhà u□ng trà.” Ch□ H□ng đáp: “D□ th□a, c□m □n c□ nh□ng cháu ph□i v□.” Ông c□ đ□n ôm vai v□ và nói: “Mình □i, b□nh nhân v□ h□t lâu r□i, mình đang □ nhà đây, t□i nay là l□ Giáng Sinh.” Nghe nh□ng l□i ông c□ nói, ch□ H□ng c□m đ□ng, ngh□n ngào mu□n khóc. Ch□ c□m th□y t□i đây, trong căn phòng nh□ bé nghèo nàn này có m□t đi□u gì đó th□t đ□p, th□t cao th□□ng mà ch□ không có m□t ph□n nào trong đó. Ph□i chăng đi□u cao đ□p đó là, vì su□t đ□i s□ng cho ng□□i khác, ông bà c□ không có gì c□, ngoài hai v□ ch□ng và bó h□ng Giáng Sinh, nh□ng ông bà c□ có t□t c□ nh□ng gì quý nh□t trên đ□i. Bà c□ rút m□t cành h□ng tr□ng trong bó hoa xinh đ□p, đ□a cho ch□ H□ng và nói: “Xin t□ng cô m□t bông h□ng, cô nh□n đi, tôi có nhi□u quá.” Ông c□ li□n l□y cành hoa n□i tay v□, đ□a cho ch□ và nói: “Vâng xin cô nh□n giùm, c□m □n cô đã v□t v□ đ□ ki□m cho chúng tôi bó hoa đ□c bi□t hôm nay. C□u xin Thiên Chúa ban ph□□c cho cô.” Ch□ H□ng th□t c□m đ□ng, ch□ mu□n nói v□i ông bà c□ r□ng Chúa đã ban ph□□c cho ch□ th□t nhi□u đêm nay. Tr□□c h□t, đem hoa Giáng Sinh đ□n cho ông bà c□ đã khi□n lòng ch□ tràn ng□p ni□m vui, m□t ni□m vui mà lâu l□m r□i ch□ không có. □n ph□□c th□ hai Chúa ban cho ch□ là, trong đêm Giáng Sinh này ch□ h□c đ□□c ý nghĩa đích th□c c□a Giáng Sinh, là đi□u ch□ ch□a bao gi□ bi□t.

The Christmas Rose

By Lieutenant Colonel Marlene Chase

Minh Nguyên chuy□n ng□